

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei

Pe 6 luni . . . . . 16 >

Pe 3 luni . . . . . 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

91, — Oheul Dâmboviței — 91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechi 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Jurisprudență Română :

Curtea de apel din București, secția III : *Maria Niculescu și Elisa Niculescu-Cretzulescu.*

Tribunalul Ilfov, secția II : *Ana M. Bolthes cu Mendel Silberman și alții.*

Tribunalul județului Brăila : *I. Iosef cu Banca ungară de scompt și schimb din Buda-Pesta.*

Tribunalul județului Vâlcea : *Marinică Inătescu cu Dumitru Călin și alții.*

Tribunalul județului Covurlui, secția II : *Costi Val-samachi cu Athanasie Tipaldo Basios.*

Tribunalul județului Fălciu : *Maria Gh. Casian, contestație.*

Jurisprudență străină :

Curtea de apel din Paris secția VII : *Chachignon cu Lainé.*
Bibliografie.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA III

Audiența de la 9 Ianuarie 1897

Președenția D-lui G. N. BAGDAT, Președinte

Maria Niculescu și Elisa Niculescu-Cretzulescu

Apel. — Dacă se pot ataca cu apel și hotărârile date pe cale grațioasă.

Apelul fiind de drept comun, orî-ce afacere trebuind să treacă prin cele două grade de jurisdicțiune, afară de excepțiunile anume prevăzute de lege, se poate ataca cu apel nu numai hotărârile date pe cale contențioasă, ci și hotărârile date pe cale grațioasă.

S'a ascultat asupra incidentului de inadmisibilitate a apelului ridicat din oficiu de Curte, d-l avocat C. Triandafil din partea apelantelor Maria Niculescu și Elisa Niculescu-Cretzulescu.

Curtea deliberând,

Asupra incidentului de neadmisibilitatea apelului făcut de Maria Niculescu și Elisa Niculescu-Kretzulescu în contra încheerii cu No. 7713 din 1896, a trib. Ilfov, secția III-a civilo-corecțională, ridicat din oficiu ;

Având în vedere că apelul este de drept comun, fiind de principiu, că orî-ce afacere trebuie să treacă prin cele două grade de jurisdicțiune, afară de excepțiunile anume prevăzute de lege ;

Considerând că acest principiu este consacrat de art. 316 din procedura civilă combinat cu art. 324 aceeași procedură, după care sunt supuse apelului orî-ce hotărîre a primului grad de jurisdicțiune, făcută asupra unei cereri ;

Că apelul cum s'a zis, fiind de drept comun, legiuitorul nu distinge în cea ce privește calea ce trebuie să ia cei vătămăți prin hotărârile date de prima instanță dacă acele hotărîri sunt date pe cale grațioasă cum este în specie, sau pe cale contențioasă ;

Că dar apelul urmează să fie declarat admisibil.

Pentru aceste motive, Curtea, declară admisibil apelul făcut de Maria Niculescu și Elisa Niculescu-Kretzulescu în contra încheerii cu No. 7713 din 1896 a tribunalului Ilfov, secția III civilo-corecțională.

(ss) G. N. Bagdat, C. R. Manolescu, M. Julian, D. Gluvaru, Grefier (ss) Carabelea,

OPINIUNE

Considerând că, în sistema procedurii civile, îndoitul grad de jurisdicțiune este un principiu general și fundamental contra căruia nu există excepțiune de cât în casurile determinate de lege ;

Considerând însă că din principiile generale relative la dreptul de apel, rezultă că această cale nu poate fi deschisă de cât contra unei hotărîri, care ar avea caracterul unei adevărate judecăți și când dînsa n'ar fi dată în ultima instanță sau ar fi dobândit autoritatea lucrului judecat ;

Că așa fiind, este un principiu, dacă nu expres scris

în lege, dar care rezultă cel puțin, din toate dispozițiunile sale că nu este suficient numai ca un act să fie emanat de la autoritatea judiciară, pentru a avea deschisă calea apelului, ci mai trebuie ca acest act să prezinte toate caracterile unei adevărate judecăți (art. 316 din procedura civilă);

Considerând de asemenea, că de și legea nu prevede în mod precis, dar rezultă din ea în mod virtual, că instanțele judiciare fac unele acte de natură conținoasă și alte de natură grațioasă, primele au misiunea de a decide între pretențiunile rivale a două părți pe care legea le pune față în față, iar secunde se pronunță asupra cererii unei părți pe care legea o autorisă a se prezenta singură;

Considerând că precum legea nu acordă dreptul de apel contra actelor făcute în materie conținoasă, de cât când ele au caracterul unei adevărate judecăți, tot asemenea dânsa nu dă acest drept contra actelor pe cale grațioasă, de cât când și dânsa ar constitui o adevărată decisiune judecătorească;

Că în specie, este vorba de o încheiere a tribunalului dată fără citarea părților interesate, ci pe pură cale grațioasă.

Pentru aceste motive, sunt de părere a se declara neadmisibil apelul,

(ss) C. Dâmboviceanu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI ILFOV, SECȚIA II

Audiența de la 3 Februarie 1897

Președenția D-lui D. A. MAVRODIN, Președinte

Sentința civilă No. 92

Iohana M. Bolthes cu Mendel Silberman și alții.

Testament.—Legatar universal.—Cerere de punere în posesiune asupra averii testată.—Opunerea rudelor de sânge cari cer anularea testamentului.—Ce trebuie judecata să examineze mai întâi.

Testament.—Captațiune.—Când se poate anula un testament pentru captațiune.

1/ Tribunalul nu se poate pronunța asupra cererii făcute de o legatară universală prin care cere a fi pusă în posesiunea averii ce i s'a legat, până ce mai întâi nu se va examina cererea făcută de moștenitorii de sânge ai testatorului, și prin care cer anularea testamentului.

2/ Pentru a se anula un testament pe motiv de captațiune nu este suficient numai a se menționa cuvântul de captațiune, ci din contra trebuie a se articula fapte pozitive din cari să rezulte dovada manoperilor frauduloase ce ar fi întrebuințat legatarul pentru a determina pe testator să facă testamentul, mai cu seamă când faptul că legatara a trăit timp îndelungat cu testatorul explică posibilitatea unei afecțiuni sincere din partea testatorului pentru persoana cu care a trăit și care l'a îngrijit cea mai mare parte din viața sa, și care afecțiune să'l fi determinat de a testa în favoarea acelei persoane.

S'a ascultat: d-nii avocați V. Athanasovici și V. Constantinescu, din partea reclamantei Iohana M. Bolthes, și d. avocat Al. Alexandrescu, din partea d-lui Mendel Silberman și cei-l'alți.

Tribunalul deliberând,

Având în vedere cererea făcută de către d-na Iohana M. Bolthes prin petițiunea registrată la No. 4111/95 prin care tinde a fi trimisă în posesiunea averii mobilă și imobilă rămasă de la defunctul Iancu Păsculescu în virtutea testamentului său autentificat de către tribunalul Ilfov, secția notariat sub No. 5886 din 27 August 1891 prin care o institue ca legatară universală;

Având în vedere și cererea făcută prin petițiunea registrată la No. 4007/96 de d-lor Mendel Silberman, Sali Last, Pascu Silberman, Liza Riegler, cu autorizațiunea soțului D. Riegler, A. Marcovici, Leibu Silberman, Haim Silberman și Ana Hecliter cu autorizația soțului Moritz Hector, în calitate de rude de sânge cari cer a se anula testamentul făcut de Iancu Păsculescu în favoarea d-nei Iohana M. Bolthes pe motiv: 1-iu) că testatorul știa carte și prin urmare declarațiunea ce a făcut înaintea tribunalului notariat cu ocaziunea autentificării că nu știe carte este mincinoasă și al 2-lea) pe motiv că acest testament este rezultatul captațiunii din partea d-nei Iohana M. Bolthes fostă concubină a lui Păsculescu și a fi dânsii trimiși în posesia sus citatei averi;

Având în vedere că tribunalul nu se poate pronunța asupra cererii de punere în posesiune a legatarii universale până ce nu se va examina mai întâi cererea în nulitate a testamentului.

Asupra cererii de nulitate a testamentului.

Având în vedere concludsiunile scrise a le părților și actele ce au depus;

Având în vedere că prin deposițiunile martorilor audiați numai reclamanții Pascu Avram, Leibu și Mendel Silberman și-au probat calitatea de rude de sânge cu defunctul Iancu Păsculescu ast-fel că numai față de aceste persoane se poate discuta validitatea sa și ne validitatea testamentului;

Având în vedere că pentru anularea testamentului sus vorbit, s'a invocat două motive principale și anume că declarațiunea făcută de Păsculescu înaintea tribunalului de notariat că nu știe carte este mincinoasă și prin urmare că testamentul nu poate fi valabil și al 2-lea) pe motiv că acest testament este rezultatul captațiunii din partea legatarii universale care a fost concubina lui Păsculescu.

În ce privește primul motiv:

Având în vedere că din actele prezentate de părți se stabilește că în adevăr Iancu Păsculescu nu știa carte, și nici chiar a semna cu numele și pronumele său și că câte o dată semna prin trei litere, însă de cele mai multe ori și când voia să facă un act mai important semna prin punere de sigiliu după cum a făcut în actul de vânzare de la 2 Iulie 1893 unde și-a pus pecetea, asemenea în mai multe polițe din 1889, 1891 și 1892;

Considerând că chiar dacă testatorul Păsculescu ar fi știut să semneze totuși pentru a se putea declara de nul testamentul ar fi urmat că reclamanții să probeze reaua credință a testatorului și intențiunea ce avea de a face un testament nul;

Considerând că cu nimic reclamanții nu au făcut această probă și că în speță nu se poate presupune reaua credință din partea testatorului prin faptul c'a semnat prin sigiliu declarând că nu știe carte și că această de-

clarafie ar fi făcut'o în scopul de a face un testament nul, pe câtă vreme din actele prezentate se constată că în adevăr dinsul nu ştia carte nici chiar a semna numele şi pronumele, ci numai trei litere şi pe cari nu avea obicei să le facă în toate actele mai cu seamă în actele autentice ;

Considerând că ast-fel fiind acest motiv este nefondat (vezi în acest sens Laurent vol. VIII, No. 374, Pandectes Francaises donations et testaments vol. 2 No. 7331, şi Alexandrescu vol. 4 pagina 443).

În ce priveşte al 2-lea motiv de anulare întemeiat pe captaţiune :

Având în vedere că reclamanţii s'au mărginit a arăta că pe câtă vreme este constant şi nu se tăgăduieşte că legatara universală a fost concubina lui Păsculescu în timp de ani îndelungaţi apoi aceasta este suficient spre a se vedea că acest testament nu este rezultatul liberei voinţe a testatorului ci din contră este fructul captaţiunei ;

Considerând că pentru a se anula un testament pe motiv de captaţiune nu este suficient a se menţiona acest cuvânt ci din contră trebuie a se articula fapte pozitive din care se resulte dovada manoperilor frauduloase ce ar fi întrebuiţat beneficiara pentru a determina pe testatore la facerea testamentului în favoarea sa de oare-ce tocmai faptul că a trăit în timp de ani îndelungaţi cu legatarul esplică posibilitatea existenţei unei afecţiuni sincere din partea testatorului pentru acea persoană cu care a trăit şi care l'a îngrijit cea mai mare parte din viaţa sa şi care afecţiune să'l fi determinat de a testa în favoarea sa fapt ce se dovedeşte şi din împrejurarea că de la facerea acestui testament a mai trăit 4 ani şi nu a anulat acest testament ;

Considerând că neaducându-se nici o dovadă pentru întrebuiţarea unor manopere frauduloase urmează a se respinge şi acest motiv ca nefondat prin consecinţă şi acţiunea.

Asupra cererii de punere în posesie a d-nei Bolthes : Având în vedere testamentul sus menţionat prin care defunctul institue pe reclamanta legatară universală asupra averii sale mobilă şi imobilă ; că dar faţă cu acest testament urmează a se admite această cerere de punere în posesie însă numai după ce mai întâiu se va achita de reclamanta taxele de înregistrare pentru transmiterea succesiunei.

Pentru aceste motive redactate de d-l preşedinte D. A. Mavrodin.

În virtutea legii ;

Admite cererea făcută de către d-na Iohan N. Bolthes şi prin consecinţă, respinge cererea făcută de Mendel Silberman şi cei-l'alţi etc.

(ss) D. A. Mavrodin, St. Lupaşcu.

p. Grefier, (ss) N. Christescu.

TRIBUNALUL JUDEŢULUI BRĂILA

Audienţa din 10 Februarie 1897

Preşedenţia D-lui THEODOR POPESCU CUDALBU, Judecător

Sentiinţa comercială No. 75

I. Iosef cu Banca ungară de scompt şi schimb din Buda-Pesta.

Simulaţiune. — Ce acte se pot ataca pentru simulaţiune şi de cine.

Simulaţiune. — Proba ei. — Martori. — Presumpţiuni.

Gagiū. — Gagiū asupra vaselor navigabile. — Dreptul gagiistului. — Locaţiune. — Dacă proprietarul vasului dat în gagiū l poate închiria.

Indivisiune. — Dacă un coproprietar poate închiria lucrul asupra căruia este coproprietar în indivisiune.

Indivisiune. — Vasele navigabile. — Decisiunile majorităţii proprietarilor vasului. — Dacă obligă pe minoritate. — Cum se formează majoritatea. — Locaţiune.

Vase navigabile. — Ce fel de bunuri sunt. — Locaţiune. — Contract de închiriere. — Transcripţiune. — Dacă contractul de închiriere al vaselor navigabile, o dată transcris, este opozabil celor de al treilea, cum ar fi adjudecatarul vasului.

1) *Terţi pot ataca ca simulate actele făcute în paguba lor.*

2) *Simulaţiunea se poate dovedi cu ori ce fel de probe, şi chiar prin martori, şi chiar numai prin presumpţiuni.*

3) *Dreptul de gagiū constituit asupra vaselor navigabile dă drept creditorului gagiist de a urmări vasul în mâinile ori căruia deţinător, ast-fel că prin gagiū dreptul de proprietate al vasului este ştirbit, însă această diminuare al dreptului absolut al proprietarului se referă numai la casurile de dispoziţiune a lucrului.*

Ast-fel proprietarul vasului asupra căruia există un drept de gagiū poate închiria acel vas când se constată că locaţiunea, care prin natura sa este un act de pură administraţiune iar nu de dispoziţiune, n'a fost alt-ceva de cât un act de o pură şi bună administraţiune.

4) *După principiile dreptului civil coproprietarul unui lucru în indivisiune nu poate închiria acest lucru, neavând nici proprietatea nici dreptul de folosinţă saū administraţiune.*

5) *Decisiunile majorităţii proprietarilor unui vas navigabil sunt obligatorii pentru minoritate, ori de câte ori este vorba de un interes comun, iar majoritatea se formează din acei ce prezintă un interes în vas mai mare de cât jumătatea valorii lor.*

Ast-fel, când un vas este proprietatea a două persoane persoane care are partea cea mai mare din vas poate închiria singur vasul, şi această închiriere obligă şi pe cel-l-alt proprietar al vasului.

6) *De şi codul comercial defineşte vasele navigabile bunuri mobile, însă aceste bunuri fiind reglementate, în ce priveşte posesiunea şi proprietatea lor după regulile ce privesc bunurile imobiliare, transcrierea contractului de locaţiune a unor asemenea vase face ca acest contract să fie opozabil celor de al treilea şi prin urmare şi adjudecatarul vasului care nu este de cât continuatorul fostului proprietar.*

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acţiunea făcută de d-l I. Iosef prin procuratorul său d-l avocat H. Rănişteanu contra Băncei Ungare de scompt şi schimb redusă această ac-

țiune prin concluziunile luate azi în instanță, la condamnarea Băncei Ungare să plătească suma de 10.000 lei, chiria șlepuului «Isabela» și daune interese;

Având în vedere concluziunile luate de ambele părți;

Având în vedere că din desbateri și din actele prezentate de părți rezultă următoarele:

Banca Ungară a construit șlepu «Isabela» proprietatea d-lui Matcovide și fiindcă acesta mai rămânea dator o parte din prețul construcției, Banca Ungară pentru asigurarea creanței sale, și-a constituit dreptul de gagiu asupra vasului «Isabela»; cum însă plata nu s'a făcut, — Banca a acționat în judecată pe d-l Matcovide, în baza actului de gagiu și prin sentința No. 204 și 362/94, d-l Matcovide a fost condamnat la plata restului datoriei. — Aceste sentințe s'a pus în executare și vasul «Isabela» în ziua de 23 August 1895 a fost vândut și adjudecat pe preț de 15000 lei, asupra Băncei Ungare, creditoare urmăritoare;

Înainte de a se începe urmărirea, debitorii Matcovide închiriază d-nului I. Iosef șlepu «Isabela» pe timp de doi ani, cu începere de la 10 Martie 1895 și până la 10 Martie 1897 pe preț de 5500 lei total pe care l'a primit cu anticipație.

D-nul Iosef prin acțiunea sa introductivă de instanță cere condamnarea Băncei Ungare în baza contractului de închiriere care poartă data cerții de 8 Februarie 1895 și transcris în registrele consulatului Elen din Brăila la 10 Iunie 1895 să plătească suma de 10.000 lei chirie și daune interese decurgând din nepredarea șlepuului.

Banca Ungară prin reprezentantul său d-l avocat V. Macri propune următoarele motive:

1) Contractul de închiriere a șlepuului Isabela este un act simulat.

2) Debitorii Matcovide nu avea dreptul de a închiria vasul pe cât timp, era constituit dreptul de gagiu, care are de efect a știrbi dreptul proprietarului de a usa de bunul său cum interesul îl povățuește.

3) Vasul Isabela, este în proprietate indiviză a d-lui Matcovide și a căpitanului de șlep A. Barunos și în atare condițiune d-l Matcovide nu putea să închirieze vasul, pe cât timp nu era singur proprietar.

Asupra primului motiv:

Considerând că terții pot ataca ca simulate, actele făcute în paguba lor, iar proba testimonială este admisă, de oare-ce în asemenea acte, terții au fost în imposibilitate de a-și procura probe scrise; că mai mult, simulațiunea se poate dovedi și prin presumpțiuni trase din diferite fapte și circumstanțe și tribunalele pot anula actele ca simulate, basându-se numai pe presumpțiuni, cu escluderea orî cărui alt soi de probe;

Având în vedere că în specie, pârâtul, Banca Ungară invoacă ca probă a simulațiunii actului de închiriere, circumstanța că contractul de închiriere fiind făcut la 8 Februarie 1895, iar comandamentul prealabil pentru urmărirea vasului Isabela la 16 Februarie 1895 rezultă că d-nul Iosef a avut cunoștință de urmărirea vasului și deci nu este admisibil ca d-sa să se expună a face acte cu șansa sigură de a perde chiria, iar o altă dovadă adusă de Bancă că actul de închiriere nu ar fi serios, este complecta desinteresare a d-lui Iosef pe

tot timpul urmăririi, ne opunând dreptul său de chirie al șlepuului și a cere să i se predea spre a sa folosință;

Considerând că, din singurul fapt al apropierei datelor contractului de închiriere și comandamentului prealabil nu se poate trage concluziunea că d-l Iosef, știa, că vasul ce lua în chirie este pus în urmărire; căci în primul loc, data comandamentului prealabil este cu opt zile mai târziu de cât a contractului de închiriere; că din alte circumstanțe iarăși este evident, că d-l Iosef nu putea ști nimic de această urmărire, căci comandamentul nu este un act, care să ajungă prin publicitatea sa la cunoștința celor de al treilea; că dacă rezultă clar, că debitorii Matcovide închirind șlepu «Isabela» pe doi ani și luând toată plata chiriei prin anticipație n'a fost de bună credință în actele sale, față de creditorul său, nu se găsește în aceeași situațiune și d-l Iosef, care din presumpțiunea invocată nu rezultă că a știut că vasul este pus în urmărire, iar din faptul că actul de închiriere s'a făcut la 8 Februarie 1895 și transcrierea lui în registrele consulatului Elen abia la 10 Iunie 1895 de asemenea nu rezultă o dovadă de simulațiune a actului.

A doua presumpțiune invocată de pârât este tot atât de nefondată, căci d-l Iosef după ce a contractat cu proprietarul șlepuului, văzând că acesta este scos în vânzare numai avea nici un mijloc de a împiedica urmărirea și deci orî-ce opunere din parte-i era zadarnică; iar faptul că n'a cerut personal tribunalului permisiunea ca, șlepu să facă călătorii până la vânzare, nu e o dovadă că era complet neinteresat, căci odată șlepu scos în vânzare, numai era posibil a-i se pune la dispoziția d-lui Iosef ca chirie și a usa de el cum interesele sale l'ar fi povățuit; că din contră, din simulațiunea cu data din 10 Martie 1895 făcută d-lui Matcovide și alta Băncei Ungare rezultă că avea tot interesul asupra vasului urmărit; că chiar în cazul când d-l Iosef, ar fi știut că vasul se va pune în urmărire, încă putea să ia cu chirie acest vas, față de adjudecatorul vasului, căci dreptul de a ataca aceste acte ca făcute în paguba creditorilor aparține numai creditorilor;

Că pârâtul neaducând alte dovezi în susținerea alegațiunii sale, de cât aceste presumpțiuni, care nefiind de natură a face convingerea tribunalului că contractul de închiriere, este simulat, cată a se considera acest act ca serios și valabil.

Asupra motivului al 2-lea:

Considerând că deși dreptul de gagiu constituit asupra vaselor navigabile, dă drept creditorului gagișt de a urmări vasul în mâinele orî-cărui deținător, împrumutând ast-fel acestui drept, caracterul realității și urmează dar că acest drept de gagiu ca și ipoteca, afectează vasul amanetat în așa condițiune, că dreptul de proprietate al vasului este știrbit, această diminuare a dreptului absolut al proprietarului se referă numai la cazurile de dispozițiuni a lucrului;

Considerând că pârâtul opune, că debitorii închirind vasul, a făcut un act nu numai păgubitor pentru creditorul gagișt, dar și de rău proprietar, căci a abuzat de un drept ce nu l mai avea în întregime sa;

Considerând însă că locațiunea prin natura sa este un act de pură administrațiune și nu de dispozițiune,

urmează a se cerceta în fie-care specie dacă prin acea locațiune proprietarul a făcut o bună sau rea administrațiune și dacă dar sub aparența unui act de administrațiune nu se ascunde în realitate un act de dispozițiune;

Că în specie închirierea fiind făcută pe doi ani și cu toate că prețul chiriei s'a luat prin anticipație, durată scurtă, arată că proprietarul vasului a făcut un act de pură și bună administrațiune și nici de cum un act de dispozițiune;

Mai mult încă, dreptul de a cerceta dacă actul de administrațiune făcut de proprietarul lucrului afectat de un drept de gagiū, aparține numai creditorilor, ei singuri putând fi daunați de asemenea acte; cât pentru adjudecatarul lucrului, luându-l cu sarcinile existente, nu are a se plânge de aceste sarcini, de oare-ce le-a avut în vedere la licitațiune și a consimțit a dobândi proprietatea lucrului vîndut cu sarcinile existente;

Asupra motivului al 3-lea:

Considerând că dacă după principiile dreptului civil, *coproprietarul unui lucru în indiviziune, nu poate închiria acest lucru, ne avînd nici proprietatea nici dreptul de folosință sau administrațiune*, după codul maritim se face o derogare la acest principiu, căci prin art. 505 cod. comercial decisiunile majorității proprietarilor unui vas sunt obligatorii pentru minoritate, ori de câte ori e vorba de un interes comun iar majoritatea se formează din acei ce reprezintă un interes în vas mai mare de cât jumătatea valorii lui;

Avînd în vedere că în specie, se constată că d-l Matcovide este coproprietar cu d-l A. Barunos acest din urmă însă numai pentru o $\frac{1}{3}$ din valoarea întreagă a vasului, după cum rezultă din sentința No. 202/95 a tribunalului Brăila, iar restul aparține exclusiv d-lui Matcovide, urmează că majoritatea este reprezentată prin d-l Matcovide, iar decisiunile sale în ce privește actele de administrațiune făcute în interesul ambilor proprietari sunt obligatorii pentru coproprietarul A. Barunos;

Că deci această obiecțiune este nefondată;

Considerând că legiuitorul neregulamentînd în codul maritim efectele ce trebuie să producă închirierea vaselor navigabile față de terții, urmează conform dispozițiilor art. 1 cod comercial a se recurge în acest caz la principiul dreptului comun;

Avînd în vedere că art 724 pr. civ. impunînd obligațiunea ca contractele de închiriere pentru a fi opozabile celor de al treilea, să fie transcrise în registrul de transcripțiune are în vedere numai cazul închirierii de imobile, urmează prin argument a contrario că locațiunea de bunuri mobiliare nu poate fi opozabilă terților;

Considerând că legiuitorul comercial deși prin art. 490 definesc vasele navigabile de bunuri mobile, însă aceste bunuri în dreptul maritim nu sunt regulate în ce privește posesiunea și proprietatea lor după regulile dreptului comun la bunurile mobiliare, din contra toate formele și garanțiile ce înconjură sunt acelea ale imobilelor și deci vasele navigabile sunt mobile, «sui generis» regulate însă după principiile privitoare la imobile; că așa fiind odată ce s'a

făcut transcripțiunea actului de locațiune a vasului «Isabela» în registrele consulatului elen, fiind sub pavilionul acestui stat, acest act este opozabil celor de al treilea și a fortiori Băncei Ungare, care ca adjudecatară a șlepuului «Isabela» nu este de cât continuatorul autorului său fostului proprietar Matcovide;

Considerînd că acțiunea făcută în cauză în contra Băncei Ungare este intentată la 19 Aprilie 1896;

Că Banca Ungară fiind acționată ca proprietară a vasului «Isabela» nu poate fi responsabilă pentru nepredarea vasului de cât pentru timpul ce curge de la data acțiunii adică pentru anul din urmă în care d-l Iosef avea dreptul a se folosi de vas, că chiria pe un an fiind de 2750 lei, urmează a se condamna pe Banca Ungară a plăti această sumă drept restituirea chiriei avansate de reclamant pentru al doilea an de închiriere a șlepuului;

Avînd în vedere și cererea de daune;

Avînd în vedere că prin nepredarea șlepuului d-l Iosef a fost privat de câștigul ce ar putea realiza în cursul anului 1896 prin transporturile de cereale, scop pentru care închiriasse șlepu, că aceste daune, tribunalul evaluându-le la suma de 2000 lei, cată a se condamna pe Banca Ungară din Buda-Pesta la această sumă. Pentru aceste motive redactate de d-l judecător Cudalbu;

In numele legii, hotărâsce:

Admite în parte acțiunea d-lui I. Iosef, și obligă pe Banca Ungară de scont și schimb din Buda-Pesta să plătească reclamantului I. Iosef suma de două mii șapte sute cinci-zeci lei chiria pe un an a șlepuului Isabela cu procentul legal de la data acțiunii și la două mii lei daune interese.

(ss) Th. Popescu Cudalbu, P. P. Poni.

Grefier (s) P. Ștefănescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI VÂLCEA

Audiența de la 3 Martie 1897

Președenția D-lui GH. N. FRATOSTIȚEANU, Președinte

Sentința civilă No. 161.

Marinică Inătescu cu Dumitru Călin și alții.

Esecutarea hotărîrilor. — De ce trebuie să fie prece-dată. — Încunoștiințarea debitorului. — Cum se face. — Dacă o simplă somațiune în care se arată numărul hotărîreii ce se execută poate ține loc de încunoștiințare. — Nulitate. — (Art. 387, 137 și 391 pr. civilă).

Nici o hotărîre sau titlu executoriu nu se va putea executa, și aceasta sub pedeapsă de nulitate, de cât după ce se va încunoștiința debitorului, lăsându-se copie după hotărîre sau după titlul executoriu la domiciliul sau reședința debitorului.

Ast-fel, o somațiune făcută debitorului prin care se arată numărul hotărîreii ce se execută, nu poate ține loc de încunoștiințarea hotărîreii și o executare făcută numai în urma unei asemenea somațiuni este nulă.

Tribunalul deliberînd,

Avînd în vedere contestațiunea făcută de Marinică Inătescu din Râmnicu Vâlcea, în contra executăreii sentinței civile, pronunțată de acest tribunal sub No. 514/96

pronunțată între dânsul și Dumitru Călin, Grigore Călin, Tănase Călin, Mihaî Călin, Costică Călin, Tache Călin, Nicolae Călin și Costică Călin, tot din Râmnic, pentru suma de lei cinci-zeci.

Ascultând pe contestatore prin avocatul său în motivele contestațiunei, — și pe intimați în combateri.

Considerând că după art. 387 din procedura civilă, nici o hotărîre saŭ titlu executoriŭ nu se va putea executa, de cît numai după ce va fi încunoștințat debitorului, conform art 137 p. civilă;

Considerând că art. 137 p. civilă, dispune ca să se lase copie după hotărîre la domiciliu saŭ reședința părții;

Considerând că după art. 391 p. civilă, violarea art. 387, atrage anularea execuțiunei;

Considerând că, în specie, după cum rezultă din actele state în dosarul tribunalului No. 2446/96, defendoriŭ de astă-zî, frații Călin s'aŭ mărginit numai de a cere, prin petițiunea dată grefei tribunalului și înregla No. 2243 din 4 Februarie 1897, copie după sentința civilă cu No. 514/96; punând-o în executare, fără a o mai comunica debitorului lor Marinică Inătescu;

Considerând că, și din actele de executare a citatei sentințe cu No. 514/96, state în dosarul tribunalului cu No. 558/97, se constată că executarea acei sentințe, în contra contestatorului Inătescu, a avut loc înainte de a se face încunoștințarea prescrisă de art. 387 citat mai sus;

Că somațiunea făcută contestatorului, prin care se arată numărul hotărîreii ce se execută, nu poate ține loc de încunoștințarea hotărîreii prescrisă de art. 387 și 137 p. civilă;

Că ast-fel fiind contestațiunea urmează a se admite ca fondată și a se anula execuțiunea ce se face în virtutea hotărîreii cu No. 514/96 a acestui tribunal.

Pentru aceste considerante, care s'a redactat de d-l Președinte, tribunalul admite de fondată contestațiunea făcută de Marinică Inătescu din Râmnicu Vâlcea, în contra executărei sentinței civile a acestui tribunal cu No. 514/96, și în consecință anulează esecutarea etc.

(ss) Gh. N. Fratostițeanu, C. I. Tănăsescu, N. B. Rioșeanu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI, SECȚIA II

Audiența de la 24 Martie 1897

Președenția D-lui N. C. DRĂGĂNESCU, Membru

Sentința civilă No. 142.

Costi Valsamache cu Athanasie Țipaldo Basios

Sequestru judiciar. — Ce fel de măsură este. — Când trebuie acordat. — Aprecieri suverană a instanțelor judecătorești.

Legiuitorul, prevăzând pornirea firească a părții care nu posedă de a cere, în tot-d'a-una, un sequestru judiciar, contra părții care posedă, a căutat să atenueze efectele păgubitoare ale acestei măsuri extreme ce privează pe proprietar de exercițiul și bucuria drepturilor

sale, și de aceea a lăsat-o cu totul la aprecierea instanțelor judecătorești, cari nu trebuie să o admită de cît în cazuri extreme, de exemplu când ar fi pericol pentru reclamant că dacă sequestrul nu s'ar admite, lucrul ar putea dispărea.

S'aŭ ascultat: d-nul avocat C. N. Toneanu, care a asistat pe d-nul Ion S. Codreanu, procuratorul reclamantului Costi Valsamache, în susținerea reclamațiunei precum și d-nii avocați M. G. Orleanu și Petre Botzan, cari aŭ asistat pe d-nul Gherasimos A. Pana, procuratorul intimatului Ath. Țipaldos Basios, în combateri;

Tribunalul deliberând,

Având în vedere acțiunea făcută de Costi Valsamache, al cărei obiect de a se înființa un sequestru judiciar asupra avereii imobile rămase pe urma defunctului Constantin Gh. Valsamache;

Având în vedere susținerile părților;

Având în vedere că din desbateri și acte, rezultă că defunctul Constantin G. Valsamache prin testamentul său autentificat de acest tribunal sub No. 1035 din 3 Iunie 1894, a instituit de legatar universal pe Athanasie Țipaldo Basios asupra tuturor bunurilor sale și a numit esecutori testamentari pe d-nii Gh. A. Pana și pe Boțanu;

Având în vedere că reclamantul Costi Valsamache cere înființarea sechestrului judiciar pentru cuvîntul că e vîr cu defunctul și că a și făcut acțiune pentru anularea testamentului;

Având în vedere că fără a discuta, dacă reclamantul era rudă cu defunctul, căci acest punct nu poate fi judecat, de cît numai atunci când se va discuta meritul acțiunei ce dânsul a intentat pentru anularea testamentului, să examinăm dacă sechestrul cerut poate fi admisibil în împrejurările cu care se presintă speța de față;

Considerând că legiuitorul prevădînd pornirea naturală a părții care nu posedă de a cere în tot-d'a-una un sequestru judiciar, contra părții care posedă a căutat să atenueze efectele păgubitoare a acestei măsuri extreme ce privează pe proprietar de exercițiul și bucuria drepturilor sale și de aceea a lăsat-o cu totul la aprecierea instanțelor judecătorești, cari nu o vor admite-o de cît în cazuri extreme de exemplu, când ar fi pericol pentru reclamant, că dacă sechestrul nu s'ar admite, lucrul ar dispărea;

Considerând că această măsură nu e imperios cerută de împrejurări și nici de o utilitate vădită pentru reclamantul Costi Valsamache, căci interesele sale nu se periclitează întru nimic, chiar dacă dânsul ar câștiga ceva în procesul intentat pentru anularea testamentului, de oare-ce lucrurile asupra cărora se cere înființarea sechestrului sunt lucruri imobile și def. C. Gh. Valsamache a avut grija a numi două esecutori testamentari, persoane solvabile a cărora administrație nu se poate bănuî, prin urmăre pericol pentru reclamant nu se poate prevedea;

Considerând că din cele espuse mai sus trib. apreciind găsește că cererea lui C. Valsamache de a se înființa sequestru judiciar asupra bunurilor imobile ră-

mase de la def. C. G. Valsamache e ne întemeiată și ca atare urmează a se respinge;

Pentru aceste motive, tribunalul respinge ca nefondată cererea făcută de Costi Valsamache, prin petiția reg. la No. 2627/97 de a se înființa un sechestru judiciar asupra imobilelor rămase pe urma def. C. G. Valsamache.

(ss) N. C. Drăgănescu, I. Cămpineanu.

p. grefier, (s) P. Dănulescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI FĂLCIU

Audiența de la 14 Martie 1897

Președenția D-lui EM. CERNĂTESCU, Președinte,

Maria Gh. Casian, face contestație la tabloul de ordine al creditorilor defunctului Gh. Roiu.

Tablou de ordinea creditorilor. — Contestație. — Contestație contra înscrierii unui creditor în tablou. — Cine poate face o asemenea contestație. — În ce termen. — (Art. 452 pr. civilă).

Separățiunea de patrimonii. — Când este nulă. — Neexecutare. — (Art. 1262 și 1259 c. civil și art. 632 pr. civilă).

Esecutare. — Somațiune. — Ce este. — Dacă este un început de executare. — (Art. 387 pr. civilă).

Esecutare. — Care este actul începător de executare. — (Art. 387 pr. civilă).

1) Orî-ce creditor înscris într'un tablou de ordinea creditorilor poate fi contestat, de cei în drept, în termen de opt zile de la înmânarea copieii de pe acel tablou.

2) Separățiunea de patrimonii, de și pronunțată de judecată, va fi nulă dacă în termen de o lună de la pronunțarea hotărîrei, și în urma publicațiunilor cerute prin art. 1259 din codul civil și prevăzute de art. 632 din procedura civilă, nu se va fi început esecutarea acelei hotărîri.

3) Somațiunea nu este un început de esecutare, ci o simplă prevestire ce se face debitorului că de nu va plăti o să fie pus în esecutare.

4) Actul începător de executare este procesul-verbal al agentului respectiv, care constată că după ce s'au făcut somațiunea s'a procedat la aplicarea de sechestru.

Tribunalul deliberând,

Avînd în vedere contestația făcută de d-na Maria Gh. Casian care tinde a fi ștearsă d-na Ecaterina Roiu din tabloul de ordinea creditorilor defunctului Gh. Roiu;

Avînd în vedere că din lucrările aflate în dosarul No. 2117/96 a acestui tribunal rezultă în fapt: că la 5 Ianuarie 1897 vînzădu-se prin licitație publică după cererea și stăruința d-nei Ecaterina Roiu niște avere mobilă a defunctului Gh. Roiu, suma de 754 lei 75 bani eșită din vînzare s'au depus la casa de consemnațiuni, iar d. judecător însărcinat de tribunal a făcut tabloul de ordinea creditorilor la 12 Ianuarie 1897, în care a înscris ca creditoare privilegată pe d-na Ecaterina Roiu soția defunctului cu suma de 8090 lei 82 bani în baza sentinței No. 174/94 rămasă definitivă prin care tribunalul a admis separarea de patrimonii de pe când soțul d-nei Roiu era în viață, iar ca creditor chirografar pe Locot. Gh. Casian, Maria Gh. Casian cu 500

lei în baza cărței de judecată investită cu formula executorie sub No. 612/94 și pe Leib Herșcovici cu suma de 420 lei în plus procente după titlul executor sub No. 196/94;

Că creditorii Herșcovici și Gh. Casian după ce au primit copii după acel tablou au contestat pe d-na Ecaterina Roiu asupra privilegiului creanței sale și judecându-se acea contestație care au fost susținută numai de Leib Herșcovici hind-că Locot. Casian s'au desistat, trib. prin sentința No. 48/97 a admis contestația recunoscând că d-na Roiu nu poate fi înscrisă cu privilegiu, ci să rămână ca creditoare chirografară;

Că la 7 Martie curent d-na Maria Gh. Casian cu autorizația soțului său au făcut și d-sa contestație, ce este a se judeca acum, prin care cere ștergerea d-nei Ecaterina Roiu din tabloul de ordinea creditorilor chiar și ca creditoare chirografară pe motiv că titlul în baza căruia este înscrisă, adică sentința prin care 'i s'au admis de tribunal separățiunea de patrimonii este nulă și fără efect de oare-ce nu s'au executat în termenul de o lună de la pronunțarea ei cum impune art. 1262 c. civil, prin urmare nu există lucru judecat cum au susținut avocatul d-nei Roiu;

Avînd în vedere că după art. 452 pr. civ. se poate contesta de cei în drept pe un creditor înscris într'un tablou de ordinea creditorilor în termen de 8 zile de la înmânarea copieii de pe acel tablou, că în specie de și d-na Maria Gh. Casian au fost înscrisă în tabloul de ordinea creditorilor, totuși nu i s'au înmănat copie de pe acel tablou, așa că dînsa în termen au făcut contestațiunea.

Avînd în vedere că după cum reese din tabloul de ordinea creditorilor, d-na Ecaterina Roiu este înscrisă ca creditoare a soțului ei Gh. Roiu în baza sentinței No. 174/94 investită cu formula executorie sub No. 184/95; că așa fiind cestiunea care trebuie să o decidă tribunalul e dacă acea sentință este valabilă și dacă 'i poate da dreptul d-nei Roiu ca în baza ei să rămână înscrisă în tablou chiar ca creditoare chirografară;

Avînd în vedere că după art. 1262 cod. civ. separățiunea patrimonii de și ar fi pronunțată de judecată, va fi nulă dacă în curs de o lună de la pronunțarea hotărîrei și în urma publicațiunilor cerute prin art. 1259 c. civ. și prevădută prin art. 632 pr. civ. nu se va fi început executarea acelei hotărîri; că asemenea nulitate este absolută și atare poate fi opusă și invocată de orî-ce persoană interesată;

Că în specie cum reese din lucrările aflate la dosarul No. 1061/94 hotărîrea asupra separățiunei de patrimonii cerută de d-na Roiu s'a pronunțat de tribunal la 30 Iunie 1894 făcîndu-se și publicațiunile cerute de art. 632 pr. civ. însă executarea nu s'au început în termenul de o lună cum impune art. 1262 c. civ., că de și s'au făcut o somațiune în acel termen, dar somațiunea după cum deja e stabilit de jurisprudență nu

este un început de executare, ci o simplă prevestire ce se face debitorului că de nu va plăti o să fie pus în executare, și aceasta reese în mod neîndoelnic din disp. art. 387 pr. civ. care prevede că executarea să fie precedată de o somațiune, prin urmare actul începător de executare nu poate fi de cât procesul verbal al agentului respectiv care constată că după ce s'au făcut somațiunea s'au procedat la aplicarea de sequestru ceea ce nu s'au făcut în specie de cât numai după ce hotărîrea a rămas definitivă, adică peste un an și câte-va luni de la pronunțarea ei;

Că o dată stabilit aceasta, hotărîrea de separare de patrimoniu este nulă de drept și ca atare considerată ca neexistând, deci d-na Roiu ne avînd un titlu nu poate fi înscrisă în tabloul de ordinea creditorilor, căci după art. 451 pr. civ. numai cei ce au titluri bine înțelese valabile, care ar putea fi opozabile și celor de al treilea interesați pot fi înscrși în tabloul de ordine;

Așa fiind contestațiunea este fondată și cată a se șterge din tabloul de ordinea creditorilor pe d-na Roiu;

Pentru aceste motive redactate de d-nu judecător I. M. Gavrilescu, judecând în prima instanță;

Da acord cu d-nul substitut de procuror;

Hotărâsce: Admite contestațiunea etc.....

(ss) Em. Cernătescu, I. M. Gavrilescu, Șt. Ciuntu.

p. Grefier, (s) P. H. Bălăgescu.

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

CURTEA DE APEL DIN PARIS, SECȚIA 7.

Audiența din 15 Decembrie 1896.

Președenția D-lui CAZE, Președinte.

Competință.— Cultivator.— Arendaș.— Vînzare de caî.— Act necomercial.

Cumpărările și revinderile de caî făcute de un proprietar cultivator, care în acelaș timp este și arendaș al unui domeniu important, nu trebuie să fie considerate ca o speculă comercială propriu zisă, dar ca unul din modurile normale și una din industriile accesoriu ale exploatarei agricole a unui cultivator.

Acelaș cultivator nu poate fi considerat ca comerciant pentru că ar fi cumpărat sau vîndut caî în comptul unor terțe persoane, când cu nimic nu s'a justificat că dînsul a făcut vr'o dată, din exercitarea acestor operațiuni de comision, profesiunea sa obicinuită.

Chachignon contra Lainé.

Tribunalul de comerț din Ramboillet, dăduse, la 21 Iulie 1895, următoarea sentință:

Tribunalul deliberând,

Avînd în vedere că, asupra cererei în garanția formulată de către Chachignon contra lui Lainé, acesta a opus necompetența acestui tribunal, constituit ca in-

stanță comercială, pretinzînd că dînsul nu este comerciant; că la această excepțiune de necompetență, Chachignon a ales și s'a oferit să dovedească, atât prin acte cât și prin martori, că Lainé este comerciant; că prin încheierea din 30 Iunie 1893, acest tribunal a admis că Chachignon să dovedească alegațiunea sa;

Avînd în vedere că în consecință astă-zî s'a procedat la cercetarea ordonată;

Avînd în vedere că doi martori au fost ascultați; că acești martori, ascultați separat, au făcut, înainte de ași da depunerile lor, declarațiunile arătate de art. 262 din pr. civilă; și au jurat să spună adevărul;

Avînd în vedere că s'a stabilit, prin ascultarea martorilor, că Lainé eserecită o cultură agricolă, și că nu face obicinuit acte de comerț; că dar Lainé nu poate fi considerat ca comerciant; că, așa fiind, excepțiunea de necompetință ridicată de dînsul asupra cererei în garanția formulată de Chachignon, este întemeiată și urmează a fi primită;

Pentru aceste motive,

Se declară incompetent și trimite afacerea înaintea judecătorilor competenți, etc.

Asupra apelului lui Chachignon, Curtea a dat următoarea decisiune:

Curtea deliberând,

În formă;

Primește apelul lui Chachignon ca regulat făcut;

În fond,

Considerând că din actele prezentate de Lainé reese că dînsul este proprietar cultivator la Saint-Langis-les-Mortagne; că pe lângă aceasta este și arendaș, în aceeași localitate, al unui domeniu important cuprinzând locuri de arătură și pășuni, pe care le exploatează în persoană;

Considerând de altă parte că nu s'a stabilit contra lui că cumpărările și revinderile de caî ce pare că face pot fi considerate ca o speculă comercială propriu zisă, dar că, din contră, se pare că aceste cumpărări și revinderi nu constituie de cât unul din modurile normale și una din industriile accesoriu ale exploatarei agricole;

Considerând că dacă se pare că pe lângă aceasta Lainé ar fi cumpărat s'au vîndut caî în comptul unor terțe persoane ce l'ar fi însărcinat cu aceasta, nu s'a justificat însă cu nimic că dînsul a făcut vr'o dată, din exercitarea acestor operațiuni de comision, profesiunea sa obicinuită;

Pentru aceste motive,

Adoptînd și motivele primilor judecători, respinge apelul, etc.

La Loi.

BIBLIOGRAFIE

A apărut 2 volume:

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC

PROCEDURA CIVILA

Primul volum conține: Legea judecătoriilor de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărînicie, legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține:

ESECUȚIUNEA Silită

Ambele volume fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vînzare la autor *str. Planțelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înăntării costului prin mandat postal.